

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 616: Nếu Tâm Chấp Lấy Tướng, Tức Là Mắc Vào Tướng Ngã, Tướng Nhân, Tướng Chúng Sanh, Tướng Thọ Giả

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 053)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nhược tâm thủ tướng, tức vi trước ngã, nhân, chúng sanh, thọ giả.

】 *(Nếu tâm chấp lấy tướng, tức là mắc vào tướng ngã, tướng nhân, tướng chúng sanh, tướng thọ giả).*

“Thủ tướng”, chữ “thủ” (chấp lấy/nắm giữ) này dùng rất hay; trong Thập Nhị Nhân Duyên có Ái, Thủ, Hữu; “thủ” chính là chấp trước, chính là khởi tâm mong muốn có được, cái ý niệm muốn có được đó chính là “thủ”. Phật dạy chúng ta phải phát nguyện, “phát nguyện” và “thủ”, ở trong đó có sự khác biệt rất lớn. Thí dụ như phát nguyện, chúng ta muốn đạt được Nhất tâm bất loạn, chúng ta mong cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc; cần phải có cái nguyện tâm này, bởi không có nguyện tâm thì làm sao có thể thành tựu? Nguyện là để dẫn dắt hành động. Nhưng nếu trong tâm quý vị lại nôn nóng: “Tại sao hôm nay mình vẫn chưa được nhất tâm? Mình đã niệm mấy tháng rồi mà nhất tâm vẫn chưa đạt được?”. Vậy là quý vị đã chấp tướng rồi, đó là “thủ tướng” rồi, đó không phải là phát nguyện, hoàn toàn không giống với cái “nguyện” này.

Người phát nguyện là có một phương hướng, có một mục tiêu, cứ một bề tiến bước theo phương hướng đó, còn như tiến được đến đâu thì hoàn toàn không bận lòng đến, trong tâm hoàn toàn không có mảy may ý niệm mong cầu này; “thủy đáo cừ thành” (nước chảy thì thành mương rãnh), người ấy tự nhiên sẽ đạt được Sự nhất tâm bất loạn, đạt được Lý nhất tâm bất loạn, tự nhiên liền thành tựu. Cho nên, nguyện là phương hướng, là mục tiêu; chúng ta trong một đời này có một phương hướng tu học, có một mục tiêu tu học, cứ một bề dũng mãnh tinh tấn tiến về phía trước, những cảnh duyên khác thấy đều không màng tới, như vậy mới gọi là nguyện.

Mỗi niệm đều hy vọng mong cầu, thì đó chính là tham dục, như vậy là sai rồi; tuyệt đối không thể để sự “thủ trước” (chấp giữ) và “phát nguyện” bị nhầm lẫn, hàm hồ với nhau, nếu lẫn lộn như vậy thì tu hành thế nào đây? Thế nên, hề “thủ tướng” thì nhất định liền dính mắc vào Bốn tướng.